

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery ve věci žalobkyně: **G. A.**, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, Praha 4, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 6. 2021, č. j. 3 A 69/2020 -101,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného usnesení Městského soudu v Praze (dále „městský soud“), kterým bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2020, č. j. MV - 58354 - 4/SO - 2020, ve věci prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu, neboť stěžovatelka neuhradila soudní poplatek. Stěžovatelka požádala o osvobození od soudního poplatku a ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 14. 9. 2021, č. j. 5 Azs 195/2021 - 20 stěžovatelce osvobození od soudního poplatku nepřiznal, současně nevyhověl ani její žádosti o ustanovení advokáta. Nejvyšší správní soud po posouzení věci totiž dospěl k závěru, že v daném případě se jedná o návrh zjevně neúspěšný; stěžovatelka kasační stížností napadá rozhodnutí soudu, jímž bylo zastaveno řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti (§ 9 odst. 1 *in fine* zákona č. 549/1991 S., o soudních poplatcích). Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky zjevně nemůže být úspěšná, proto se již nezabýval novým zjišťováním majetkových poměrů stěžovatelky; nicméně přihlížel k závěrům, které vyplynuly z rozhodnutí správních soudů, které majetkové poměry stěžovatelky již dostatečně přezkoumaly; konkr. usnesení městského soudu ze dne 2. 11. 2020, č. j. 3 A 69/2020 - 67 a rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2021, č. j. 8 As 275/2020 - 19, též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2021, č. j. 4 Azs 224/2021 - 39, kterým nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků manželovi stěžovatelky v obdobné věci.

[3] Ve výše uvedeném usnesení byla stěžovatelka současně vyzvána ke splnění poplatkové povinnosti a povinnosti právního zastoupení dle § 105 odst. 2 s. ř. s.; byla rovněž náležitě poučena o právních důsledcích nesplnění výzvy. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno do datové schránky, ze které stěžovatelka činila a rovněž v ní přijímala veškeré písemnosti, dne 20. 9. 2021.

Lhůta k zaplacení soudního poplatku dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích uplynula dne 5. 10. 2021. V uvedené lhůtě stěžovatelka soudní poplatek neuhradila.

[4] Nejvyšší správní soud konstatuje, že nepřehlédl podání stěžovatelky ze dne 27. 9. 2021, resp. ze dne 3. 10. 2021, kterými žádala o umožnění nahlédnutí do spisu. Stěžovatelka opakovaně tvrdí, že se nachází mimo území České republiky, komunikuje pouze prostřednictvím své datové schránky; v souvislosti se situací spojenou s koronavirem se prostřednictvím infolinky na Ministerstvu vnitra dotazovala na možnost vstupu na území České republiky; zjistila, že dle opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 9. 2021 platí obecně zákaz vstupu občanům třetích zemí na území ČR, lze využít pouze výjimky v případě naléhavé mimořádné situace; plnění povinností uložených soudem dle stěžovatelky takovou situaci může představovat; stěžovatelka tudíž potřebuje potvrzení od soudu o nutné osobní účasti, předvolání soudu apod. Stěžovatelka v této souvislosti uvádí, že s ohledem na to, že jakožto účastník řízení nemá žádného zástupce ani advokáta, nemůže nikdo jiný do spisu nahlédnout, plnou moc musí podepsat osobně.

[5] Nejvyšší správní soud z obsahu podání stěžovatelky nezjistil nic, co by bránilo stěžovatelce soudní poplatek uhradit. Úhrada soudního poplatku nepochybně není úkonem, jemuž by stěžovatelka musela být osobně přítomna. Úhradu lze provést, jak byla stěžovatelka poučena, nikoli pouze prostřednictvím kolku, ale i bezhotovostním převodem, přičemž platba ze zahraničí zcela jistě není ničím neproveditelným.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, „*nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.*“ Vzhledem k tomu, že stěžovatel v soudem stanovené lhůtě soudní poplatek za kasační stížnost neuhradil, Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[7] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. října 2021

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu